
Plenarhandling

A8-0285/2016

10.10.2016

BETÄNKANDE

om hur den gemensamma jordbrukspolitiken kan öka sysselsättningen på landsbygden
(2015/2226(INI))

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

Föredragande: Eric Andrieu

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSLSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR 22	
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN	30
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	36

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om hur den gemensamma jordbrukspolitiken kan öka sysselsättningen på landsbygden (2015/2226(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0285/2016),
- med beaktande av kommissionens meddelande ”Sysselsättning i landsbygdsområden: att överbrygga sysselsättningsklyftan” (COM(2006)0857), och av följande skäl:
  - A. Över 77 % av EU:s territorium är landsbygd, och i dessa områden är många arbetstillfällena, som ofta inte kan utlokaliseras, kopplade till jordbruket och den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin.
  - B. Jordbruket och den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin står för 6 % av EU:s BNP, med 15 miljoner företag och 46 miljoner arbetstillfällena.
  - C. Under flera årtionden har landsbygden avfolkats på jordbrukare och sysselsättningen inom jordbruket försvagats i ett stort antal europeiska länder, och jordbrukares och andra jordbruksarbetares inkomster har minskat kraftigt. Mellan 2005 och 2014 minskade arbetsinsatsen i jordbruket med nästan en fjärdedel (-23,6 %) i EU-28^{1a}.
  - D. Jordbruket upptar fortfarande större delen av det europeiska territoriet men utgör i dag endast en liten del av arbetskraften som är bosatt på landsbygden. Den diversifierade användningen i landsbygdsområden mellan funktionen för produktion av ekonomiska verksamheter, livsmiljöfunktionen som innefattar bostads- och fritidsanvändande och funktionen för att bevara och vårda naturområden, är en avgörande fråga för den dynamiska kraften och sysselsättningen i olika landsbygdsområden inom unionen. I vissa områden har det i flera år skett ett demografiskt skifte av deras migrationsströmmar och en ökning av deras befolkning som uttrycker en önskan om att bo på landet vilken ofta åtföljs av ett fenomen kallat peri-urbanisering. Många mindre välmående områden, som är isolerade och där det är svårare att få främja utveckling och sysselsättning, tenderar också att bli allt svagare.
  - E. Många landsbygdsområden står inför ett antal problem, såsom låga inkomster, befolkningsminskning, brist på sysselsättning och hög arbetslöshet, långsam utveckling inom tjänstesektorn, bristande kapacitet för bearbetning av livsmedel, bristfälliga färdigheter och begränsat kapital.
  - F. Mer än nio av tio européer anser att jordbruket och landsbygdsområdena utgör viktiga frågor för framtiden.

---

^{1a}Eurostat, 2016.

- G. Inkomsten per arbetsenhet är relativt låg inom jordbruksverksamhet, och detta är en anledning till oro.
- H. Den ekonomiska krisen drabbade alla delar av Europa, men landsbygdsområdena drabbades hårdast. Sådana områden drabbades av enorm förödelse till följd av åtstramningspolitiken.
- I. För att bemöta den rådande ekonomiska krisen har unionen, särskilt genom Efsi, gjort sysselsättning till en av sina främsta prioriteringar. I detta sammanhang måste den gemensamma jordbrukspolitiken göras mer effektiv och dess legitimitet bekräftas som en av de främsta hävstångarna när det gäller europeiska åtgärder inriktade på bevarande och skapande av sysselsättning och konkurrenskraft på landsbygden, huvudsakligen inom jordbrukssektorn. I samband med detta är det nödvändigt att utvärdera i vilken utsträckning den gemensamma jordbrukspolitiken inverkar på skapandet och bevarandet av sysselsättning på landsbygden.
- J. Det är av avgörande vikt att bevara de två pelarna inom den gemensamma jordbrukspolitiken eftersom den första pelaren förhindrar utflyttning av småbruk och familjebruk från sektorn och bevarar arbetstillfällena inom jordbrukssektorn, medan medlen inom ramen för den andra pelaren säkerställer skapande av arbetstillfällena inom andra områden såsom turism, bearbetning av livsmedel och andra relaterade sektorer.
- K. Det europeiska jordbruket står inför ett stort antal utmaningar när det gäller livsmedelsproduktion och tryggad livsmedelsförsörjning, miljö, biologisk mångfald, hållbarhet, energi och klimatförändringar, och det är viktigt att stärka förhållandet mellan samhälle och jordbruk, utveckla innovativa lösningar för att hantera dessa utmaningar för att säkerställa sektorns motståndskraft och konkurrenskraft samt att omvärdera målen för en verklig offentlig politik för allas bästa, något som är en av den europeiska integrationens viktigaste aspekter.
- L. En återregionalisering av jordbruket – en nödvändig förankring av produktionen och sysselsättningen i ett visst geografiskt område – har alltför länge försummats och det är vår plikt att upprätthålla ett jordbruk bestående av män och kvinnor som är knutna till sina områden, en central verksamhet för att säkerställa en dynamisk landsbygd med hög sysselsättning. Denna återregionalisering gör det också möjligt att säkra en god utvecklingsbalans mellan stad och landsbygd.
- M. Det finns en allt större roll och ett allt större intresse för jordbruk i och nära städer och en ändrad konsumtionsmodell som kombinerar olika faktorer, bland annat minimal miljöpåverkan, högkvalitativ lokal produktion och ett erkännande av vikten av det arbete som utförs av små och regionala producenter.
- N. Den senaste reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken har inneburit en omläggning och en mer rättvis fördelning av stöd mellan medlemsstaterna och olika jordbrukssektorer och har bekräftat den gemensamma jordbrukspolitikens ekonomiska och socialt stabiliserande roll gentemot gårdar och landsbygdsområden.
- O. Även om studier visar att direktstöd genom den första pelaren inte skapar arbetstillfällena direkt spelar de en avgörande roll i att bibehålla arbetstillfällena och se till att jordbrukare stannar kvar i jordbruket. Om detta politiska stöd skulle dras tillbaka skulle

30 % av jordbrukarna i Europa tvingas upphöra med sin verksamhet och lämna jordbrukssektorn. Detta stöd håller småbrukare och landsbygdsområden levande.

- P. Direktstödet till jordbrukare i perifera områden och jordbruk på missgynnad mark eller marginell mark är helt nödvändigt inte enbart för att säkerställa att dessa jordbrukare stannar kvar i jordbruket och kan försörja sig på ett adekvat sätt, utan även för att säkerställa att denna mark skyddas och spelar en roll i att locka turister till områdena.
- Q. Det huvudsakliga syftet med den första pelaren i den reformerade jordbrukspolitiken är att trygga livsmedelsförsörjningen, vilket hjälper till att bevara befintliga arbetstillfällen inom jordbruket. Det finns ett krav på att säkerställa en rättvisare fördelning av stödet inom ramen för den första pelaren för att maximera den positiva inverkan av detta stöd.
- R. Erfarenheter från fältet visar att det finns andra möjligheter att utveckla jordbruket, med bättre resultat med tanke på livsmedelskvalitet, odlingsresultat, miljöresultat samt socioekonomiska resultat. Det är viktigt att stödja och främja en mångfald av jordbrukssystem, och små och medelstora företag, som i allmänhet är mer diversifierade, innovativa och mycket flexibla, är ofta väl organiserade i producentgrupper och kooperativ och tenderar att vara mer motståndskraftiga under krisperioder och har lättare att anpassa sig till effekterna av en kris. De gynnar även sina samhällen och stöder därigenom ekonomin på landsbygden, något som är centralt för utvecklingen av EU:s jordbruk.
- S. Den rådande krisen visar att det inom ramen för en marknadsinriktad gemensam jordbrukspolitik är viktigt att upprätthålla en gemensam organisation för jordbruksmarknaderna och fastställa nya anpassade verktyg för reglering i syfte att säkerställa prisstabilitet, sysselsättning och jordbruksinkomster.
- T. I kommissionens egen konsekvensbedömning av TTIP:s konsekvenser anges att företrädesvis lantliga områden, som fokuserar på särskilda verksamheter och har begränsade alternativ, är mer sårbara. Landsbygdsområden och landsbygdsrelaterade arbetstillfällen hotas av den förflyttning bort från traditionella jordbruksmodeller som detta avtal kommer att medföra.
- U. Jordbrukare i Europa verkar på en alltmer global marknad och är därför mer utsatta för prisvolatilitet än andra sektorer. För närvarande håller handelsavtal på att förhandlas, som t.ex. det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP), det övergripande avtalet om ekonomi och handel mellan EU och Kanada (Ceta) och frihandelsavtalet mellan EU och Mercosur, vilka utgör ett hot mot skapandet av arbetstillfällen och av villkoren till stöd för försörjningsmöjligheterna inom jordbruk.
- V. Det betalningssystem som för närvarande används inom livsmedelsförsörjningskedjan garanterar inte en hållbar fördelning av mervärde och leder ofta till att inkomsten för primärproducenter inte ens är tillräcklig för att täcka deras kostnader.
- W. Jämfört med stadsområden kännetecknas områden på landsbygden ofta av statistiskt sett högre nivåer av arbetslöshet och betydligt lägre inkomster för invånarna samt mindre attraktiv infrastruktur och sämre tillgång till tjänster, som är dyra att tillhandahålla på grund av mindre befolkningstäthet och tillgång.

- X. Att skapa sysselsättning på landsbygden bör vara en viktig del i en hållbar politik som är anpassad till särskilda områden, som bevarar och utvecklar jordbruksverksamhet och verksamhet som är indirekt kopplad till jordbruket och skogsbruket och till sådan verksamhet på landsbygden som stärker de sociala förbindelserna och solidariteten mellan olika aktörer samt förbättrar miljön.
- Y. Landsbygdsområdenas framtid beror inte endast på hur jordbrukssektorn utvecklas, utan den är också kopplad till diversifiering och bevarande av annan ekonomisk verksamhet, såsom skogsbruk, hantverk, och framväxande av små och medelstora företag och integrerad produktionskapacitet, landsbygdsturism, rekreations- utbildnings- och idrottsverksamhet (till exempel ridning) samt hållbar användning av jordbruks- och skogsresurser (inklusive avfall) för produktion av förnybar energi eller biomaterial samt bioprodukter som bygger på ekologiska processer. Det behövs både decentraliserad och integrerad lokal politik som är knuten till socioekonomiska aspekter och landsbygdens identitet och kultur samt ett verkligt territoriellt system, som eftersträvar synergier och som tar vara på landsbygdens resurser genom kollektiva och intersektoriella initiativ, däribland genom att utnyttja andra EU-medel för att stimulera utveckling och sysselsättning på landsbygden, samtidigt som landsbygdens infrastruktur säkerställs.
- Z. I detta syfte är det av avgörande betydelse att fokusera på det faktum att ett stort antal arbetsplatser är beroende av plats- och verksamhetsspecifikt jordbruk, skogsbruket medräknat, och denna verksamhet kan inte utlokaliseras, vilket även gäller livsmedels- och icke-livsmedelstjänster, såsom vård och förvaltning av landskap och vattenresurser.
- AA. Den gemensamma jordbrukspolitikens nuvarande struktur har bidragit till att en stor del av mottagarna av direktstöd från den gemensamma jordbrukspolitikerna nu tar emot detta stöd utan att ägna sig åt jordbruksverksamhet, helt enkelt på grund av att de äger jordbruksmark.
- AB. Stöd bör ges särskilt till små familjeföretag, med andra ord till enskilda jordbrukare, som ensamma eller med andra, driver sina företag ansvarsfullt, oberoende och effektivt, och som är i stånd att hantera alla svårigheter genom att anpassa sin produktion och/eller sina produktionsmetoder och diversifiera sin verksamhet för att hantera den konstanta strukturella förändringen inom jordbrukssektorn.
- AC. Potentialen hos kvinnor som arbetar och/eller driver företag inom jordbruket och i landsbygdsområden bör analyseras, registreras och främjas inom EU:s samtliga politikområden, utan att missgynnas inom något av dessa områden, eftersom detta är förutsättningen för att kvinnor ska kunna bli drivande inom utveckling och innovation och därmed hjälpa hela sektorn att ta sig ur krisen. Kvinnor bör engageras i utvecklingsplanerna för sektorn på lokal och regional nivå så att dessa beaktar deras behov, erfarenheter och visioner, och därför måste kvinnorna ha de kompetenser som behövs för att aktivt kunna delta i utformandet av dessa planer.
- AD. År 2010 var endast 7,5 % av jordbrukarna yngre än 35 år och mer än 4,5 miljoner av de som nu driver jordbruksföretag är äldre än 65 år. Artiklarna 50 och 51 i förordning (EU) nr 1307/2013 inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna innehåller bestämmelser till stöd för generationsskiftet inom jordbruket.

- AE. I många medlemsstater har kvinnor på landsbygden begränsat tillträde till arbetsmarknaden både inom jordbruket och inom andra sektorer av arbetsmarknaden, och löneklyftan är större än inom andra områden. Likväl är deras roll oerhört viktig i landsbygdsområdenas utveckling och sociala liv och i synnerhet inom jordbruksföretag där det sker en diversifiering av verksamheten (lantgårdsturism, kvalitetsprodukter, rekreations- och idrottsverksamhet och andra tjänster). Kvinnligt företagande i socialt, ekonomiskt och miljömässigt hänseende är en grundbult för hållbar utveckling på landsbygden. Ojämlig tillgång till mark är en faktor som begränsar kvinnors möjligheter att utveckla företag inom jordbrukssektorn. I genomsnitt drivs 29 % av jordbruksföretagen i Europa av kvinnor.
- AF. Det antal varianter av grödor som odlas industriellt är litet, och lokala sorter och metoder för att försörja sig håller på att ersättas av industriella motsvarigheter. Lokala raser och sorter hjälper till att bevara den biologiska mångfalden och att understödja människors försörjning i regionerna och i den lokala produktionen.
- AG. Landsbygds miljön måste göras mer attraktiv för de nya generationerna genom att man gynnar utbildning som är inriktad på innovation och modernisering av yrket och av de tekniska metoderna.
- AH. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) har utarbetat en allmän ram för hållbarhetsbedömning av livsmedels- och jordbrukssystem.
- AI. Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) tillhandahåller medelfristiga bidrag till bostäder, hälso- och sjukvård, utbildning och sysselsättning till marginaliserade grupper i landsbygdsområden. Ejflu kan ta hänsyn till flyktingars särskilda behov och användas till yrkesutbildning och kompetensutveckling inom de olika verksamhetsområdena i landsbygdsområden.

Inom ramen för dagens gemensamma jordbrukspolitik

1. Europaparlamentet uppmanar alla medlemsstater att ge unga jordbrukare långsiktiga utsikter i syfte att ta itu med avfolkningen av landsbygden, genomföra en global strategi för generationsskifte, och för att göra detta, i full utsträckning dra nytta av alla de möjligheter, även utanför familjen, som den nya gemensamma jordbrukspolitiken erbjuder som stöd till unga jordbrukare och nya jordbrukare, bland annat genom stöd till unga jordbrukare från första och andra pelaren, och genom att göra det lättare för nya jordbrukare över 40 år att starta sin verksamhet. Dessa åtgärder bör också kompletteras och vara förenliga med bestämmelser i nationell politik (markpolitik, beskattning, social trygghet etc.), inbegripet stöd enligt artiklarna 50 och 51 i förordning (EU) nr 1307/2013.
2. Europaparlamentet konstaterar att den absoluta merparten av direktstödet inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken går till de rikaste jordbruken, där bara 13 % av mottagarna fick 74 % av direktstödet inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken år 2014. Parlamentet anser att detta inte främjar skapandet av arbetstillfällen inom jordbruket, eftersom små jordbruksföretag är mer arbetsintensiva och 53 % av jordbruksarbetare arbetar i ett jordbruk som klassificerats som jordbruk med begränsade ekonomiska tillgångar. Parlamentet efterlyser bättre fördelning till småbrukare av stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka stödet till små och medelstora företag, särskilt genom ökat utnyttjande av omfördelningsstöd. Parlamentet uppmanar dem dessutom att införa belöningsmekanismer för effektivt organiserade företag och för företag som utnyttjar de rättsliga verktygen för samverkan mellan företag.
4. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken bör ta större hänsyn till geografiskt missgynnade områden (bergsområden, utomeuropeiska territorier, extremt perifera områden, känsliga naturområden etc.), eftersom ett heltäckande europeiskt jordbruk är centralt för en sådan ekonomisk, social och miljömässig utveckling som fokuserar på sysselsättning. Men den gemensamma jordbrukspolitiken bör även beakta nya strukturer som periurbanisering och stödja stadsnära områden när det gäller begränsningar med koppling till deras särart.
5. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna i stor utsträckning har utnyttjat möjligheten att tillhandahålla kopplade stöd – som säkerställer sysselsättningen i mindre gynnade områden genom att göra det möjligt att upprätthålla och utveckla produktionen – och uppmanar medlemsstaterna att öka andelen sådana stöd för aktiva jordbrukare, göra dem mer flexibla och utnyttja dem mer till förmån för en bättre försörjning av växtproteiner i unionen, en råvara som EU är beroende av import av från tredjeländer. Parlamentet föreslår dessutom att nivån av frivilligt kopplade stöd skulle kunna moduleras beroende på den sysselsättning som en vis gröda genererar, vilket skulle innebära ökat stöd till produktion som utnyttjar mer arbetskraft.
6. Europaparlamentet påpekar att det under den innevarande programperioden och i enlighet med programmet för landsbygdens utveckling finns möjlighet till riktat stöd till odling av lokala sorter och uppfödning av lokala raser, vilket främjar den regionala sysselsättningen och bevarar den biologiska mångfalden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa mekanismer varigenom grupper av och organisationer för producenter och jordbrukare som odlar lokala sorter och föder upp lokala raser kan få riktat stöd.
7. Europaparlamentet påminner om nödvändigheten av att införa en miljödimension för direkta stöd, vilket bör passa in i konceptet med säkerställande av varaktiga och lönsamma jordbruksföretag, och bidra till att bevara och skapa nya arbetsplatser, bl.a. i samband med bevarande av den biologiska mångfalden, lantgårdsturismen och landsbygdsförvaltningen, t.ex. med hjälp av gods och historiska herrgårdar på landsbygden. EU uppmanas med eftertryck att säkerställa förenkling och att miljöbestämmelser kan genomföras på ett enkelt, lättförståeligt och problemfritt sätt. Parlamentet påpekar att miljödimensionen inte får leda till en minskning eller nedläggning av jordbruksproduktionen, som är särskilt känslig i bergsområden och perifera områden.
8. Europaparlamentet anser att mot bakgrund av fenomenet med den ökade dödlighet hos honungsbin som förekommer i flera EU-länder och den viktiga roll som denna pollinatör har för livsmedelsförsörjningen och ekonomin i många växtsektorer, skulle unionen göra klokt i att med större kraft hjälpa denna sektor genom att anta en verklig europeisk strategi för nyanplantering av bin. En sådan ambition som inte kräver stora investeringar skulle skapa många arbetstillfällen, antingen genom diversifiering av verksamheten på befintliga jordbruksanläggningar, eller genom att etablera

specialiserade jordbruksanläggningar, som experter uppskattar skulle vara lönsamma med 200 bikupor var, och vars främsta syfte vore att producera utvalda drottningar och bisvärmar samt därefter honung, som det också råder allvarlig brist på i EU. Denna metod som bygger på olika europeiska strategier – innovation, social integration, skapande av sysselsättning – är helt i linje med viljan att styra den gemensamma jordbrukspolitiken och utvecklingen av jordbruket mot ökad hållbarhet.

9. Europaparlamentet konstaterar att för att bevara arbetstillfällena på de enskilda gårdarna måste sektorn ta till nya verktyg för riskhantering och öka användningen av sådana verktyg som exempelvis producentorganisationer inom ramen för den samlade marknadsordningen och inom den andra pelaren i syfte att bättre svara på volatilitet och efterfrågan på den globala marknaden. Parlamentet anser att de marknadsåtgärder och exceptionella krisåtgärder och riskhanteringsåtgärder som omfattas av den samlade marknadsordningen och den andra pelaren bör genomföras betydligt snabbare och mer proaktivt, och vid behov genom EU:s budgetstöd anpassas till den särskilda situationen i de yttersta randområdena, i bergsområden och i andra områden som har problem med konkurrenskraften, för att begränsa de negativa effekter som de sjunkande priserna har på inkomsterna. Parlamentet påpekar att genomförandet av exceptionella krisåtgärder inte till fullo har uppnått målen och bör göras med större hänsyn till medlemsstaternas befintliga infrastrukturer och kapacitet. Parlamentet uppmuntrar i ljuset av de senaste kriserna kommissionen att utveckla snabbare och effektivare system för ingripanden som kan förhindra ännu mer negativa effekter.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut ta till vara potentialen hos de exceptionella åtgärder som fastställs i artiklarna 219–222 i förordning (EU) nr 1308/2013.
11. Europaparlamentet anser att för att interventionspriserna ska fungera som skyddsnät bör de regelbundet anpassas till utvecklingen av produktionskostnaderna vilket skulle göra det möjligt att påverka såväl producenternas inkomster och fortsatta verksamhet som sysselsättningen. Parlamentet vill att EU skapar förebyggande verktyg, av typen observatoriet för mjölk, i alla större produktionsområden för att garantera en marknadsövervakning som skulle göra det lättare att styra produktionen och ingripa i krislägen med hjälp av flexibla och reaktiva verktyg för marknadsförvaltning, som skulle aktiveras vid behov.
12. Europaparlamentet anser att korta distributionskedjor mellan jordbrukare och lokala producenter kan stimulera skapandet av arbetstillfällena på landsbygden, och understryker att kvalitetsordningars mervärde, geografiska beteckningar och ekologiskt jordbruk inte bara utgör en möjlighet att utveckla jordbrukets livsmedelsindustri och potentiellt skapa arbetstillfällena som är baserade på landsbygden, utan även bör utvecklas i syfte att skapa nya arbetstillfällena och bevara landsbygdsbefolkningens kultur och identitet. Parlamentet betonar behovet av förbättrad tillgång till stora marknader för dessa produkter och införande av kvalitets-, marknadsförings- och skyddsåtgärder för att förbättra marknadsföringen och inkluderingen av dessa bland de allmänna turismprodukterna i ett visst geografiskt område. Parlamentet påminner, i ljuset av de lagförslag som diskuteras, om att dessa positiva återverkningar på ekonomin är baserade på det förtroende som konsumenten har, som inte ska undermineras av ändringar som kan uppfattas som en sänkning av deras kvalitet.

Parlamentet betonar dock att förfarandena för att uppnå dessa kvalitetsnormer kan vara alltför betungande och bör förenklas.

13. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna att i högre grad använda prioritering nr 6 i den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare när det gäller att bevara och skapa sysselsättning samt åtgärder för kunskapsöverföring och yrkesutbildning och fortbildning (inklusive lärlingsutbildning och fortbildning och omskolning av jordbruksarbetare), så att dessa personer också kan utnyttjas för att utföra annat arbete på landsbygden, samt rådgivande åtgärder och åtgärder för ledningsstöd för att förbättra jordbruksföretags ekonomiska resultat och miljöprestanda. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bevilja stöd för utbildning för att hjälpa jordbrukare, jordbruks- och landsbygdsarbetare att göra sin verksamhet mer mångsidig och anpassa sina verksamheter och initiativ, samt att främja innovation.
14. Europaparlamentet konstaterar att de nuvarande programmen för landsbygdsutveckling är mycket mindre inriktade på sociala projekt som försvarar sysselsättningen, jämfört med föregående programperiod, 2007–2013, och att detta kan förklaras av de åtgärdsval som medlemsstaterna gjort inom sina program för landsbygdsutveckling, och av att mindre medel anslås till åtgärder som direkt påverkar sysselsättningen. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att ompröva sina val och efterlyser större flexibilitet i genomförandet av landsbygdspolitiken.
15. Europaparlamentet anser att graden av komplexitet i landsbygdsprogrammen minskar utnyttjandet av medel från Ejflu avsevärt och bromsar samtidigt projekt som kan leda till nya arbetstillfällen. Parlamentet anser det nödvändigt att förenkla genomförandet av landsbygdsutvecklingspolitiken, att anta mer sammanhängande system av typen med fler fonder, och att de överdrivet noggranna administrativa och finansiella kontroller som införts av medlemsstaternas och kommissionens tjänster måste upphöra.
16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bättre marknadsföra den potential som den andra pelaren inom den gemensamma jordbrukspolitikens har för diversifiering av verksamheter i landsbygdsområden (t.ex. lantgårdsturism, produktion av förnybar energi).
17. Europaparlamentet påminner om att faktorn för risktagande som förknippas med innovation inte beaktas tillräckligt av vare sig nationell politik eller EU:s politik. Denna företeelse är ett hinder för innovation och skapande av sysselsättning, särskilt för många aktörer som inte har tillräckligt med finansiella resurser för att genomföra sina innovativa projekt.
18. Europaparlamentet understryker att landsbygdsutveckling och skapandet av sysselsättning går hand i hand och uppmanar följaktligen medlemsstaterna och regionerna att maximera lokala och regionala myndigheters – vilka har mest kunskap om sina områdens utmaningar och möjligheter – potential att nå målen i den andra pelaren och respektera prioriteringarna i den gemensamma jordbrukspolitikens, inklusive främjandet av social delaktighet, fattigdomsminskning och ekonomisk utveckling. Parlamentet påminner om möjligheten att inrikta programmen för landsbygdsutveckling och operativa program på att skapa och bevara sysselsättning och på att förbättra tjänsterna på landsbygden, och uppmanar kommissionen att bistå dem i detta mål.

Parlamentet framhåller anpassningen av delningsekonomiska modeller på landsbygden i syfte att främja sysselsättningen, göra jordbruksverksamhet effektivare och minska kostnader.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja företag och kooperativ inom den sociala ekonomin, inbegripet sociala jordbruk¹, för att främja den sociala integrationen och sysselsättningen på landsbygden. Parlamentet noterar åtgärderna inom ramen för initiativet för socialt företagande och uppmanar kommissionen att främja den sociala ekonomins bidrag till landsbygdens utveckling, exempelvis genom en handlingsplan för social ekonomi.
20. Europaparlamentet betonar att åtgärder till stöd för den demografiska utvecklingen och familjevänliga förhållanden på landsbygden redan idag är ett mål för den gemensamma jordbrukspolitikerna. Dessa aspekter bör betonas mer för att ge stöd till familjer och göra det enklare att förena familje- och yrkesliv, även i samband med arbetsmarknadsfrågor och den ekonomiska utvecklingen på landsbygden.
21. Europaparlamentet betonar behovet att främja aktiva åtgärder och strategier som lyfter fram migrationens positiva sidor när det gäller att stimulera ekonomisk tillväxt och främja social sammanhållning i landsbygdsområden.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att införa en politik som främjar landsbygden genom att utveckla turismen som, om den struktureras rätt och uppmuntras med lämpliga incitament, kan bli till en drivkraft för kulturell, social och ekonomisk tillväxt i områden som har betydande natur-, landskaps-, kultur- samt jordbruks- och livsmedelsresurser. Parlamentet understryker att en utveckling av landsbygdsturismen och en diversifiering av jordbruksverksamheten (pedagogiskt, kulturellt, rekreativt) också utgör ett incitament för de nya generationerna, eftersom de ”lyfter fram” landsbygden, med en anda av initiativ och företagande som syftar till innovation och främjande av traditionella produkter.
23. Europaparlamentet betonar att det kommer att vara avgörande att skapa synergier mellan olika politikområden med hjälp av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och andra europeiska fonder för att svara på utmaningen med att skapa sysselsättning på landsbygden och ge jordbruket tillbaka sin status som den avgörande aktören i den territoriella utvecklingen. Parlamentet anser att medlen inom ramen för den andra pelaren skulle kunna användas som ett dynamiskt finansiellt verktyg för att skapa ökade synergier med alternativa finansieringskällor och finansieringsprogram och göra dem tillgängliga i landsbygdsområden för att öka förbindelsemöjligheter, konkurrenskraft, ekonomisk diversifiering och för att främja entreprenörskap, samtidigt som hänsyn tas till bevarandet av landsbygdsbefolkningens kultur och identitet.
24. Europaparlamentet betonar att små, ägardrivna jordbruksföretag sätts under allt större press till följd av att investerare köpt jordbruksmark. Parlamentet understryker att det är viktigt att bevara den odlade arealen och tillgången till mark för att etablera och utveckla jordbruksföretag, vilka är av central betydelse för att man ska kunna värna

---

¹cf: <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.nat-opinions.25458>

sysselsättningen på landsbygden. Parlamentet påpekar att kommissionens rapport om unga jordbrukares behov från november 2015 visade att tillgängligheten till mark som kan köpas och arrenderas är det största problemet för unga jordbrukare och nya jordbrukare. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att dela med sig av bästa praxis och ta fram instrument för att ge tillgång till mark i landsbygdsområden med hög arbetslöshet genom t.ex. kollektiv användning och förvaltning av jordbruksmark i enlighet med nationell praxis, eller upprättande av system för att förvalta och ge information om outnyttjad mark eller mark som skulle kunna användas för jordbruk, och om tjänster som unga jordbrukare och kvinnor skulle ha företräde till.

25. Europaparlamentet anser det viktigt att programmen för landsbygdsutveckling i högre grad främjar förbindelserna mellan stad och landsbygd, för att stimulera samarbete, öppna upp nya marknader för de företag som finns i landsbygdsområden och som är avgörande för deras utveckling och skapande av sysselsättning. I förhållandet mellan stad och landsbygd har städerna stor betydelse när det gäller att ge de boende på den kringliggande landsbygden tillgång till bastjänster. Därför bör medlemsstaterna också främja tjänster i städerna inom ramen för sin regionalpolitik.
26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till reform på medellång sikt av den gemensamma jordbrukspolitiken som svarar upp mot det nuvarande långvariga krisscenariot och dess allvarliga följder för sysselsättningsnivån, särskilt på landsbygden, som begränsar byråkratin och de administrativa bördorna för EU:s jordbrukare, som innehåller effektivare, bättre mätbara och ambitiösare åtgärder som kan göra EU grönare från miljösynpunkt och samtidigt är enklare att genomföra för jordbrukarna.
27. Europaparlamentet anser att det måste införas bindande bestämmelser om rättvis betalning i livsmedelsförsörjningskedjan mellan livsmedelsproducenter, grossister och bearbetningsföretag, för att se till att jordbrukare får en lämplig andel av mervärdet som är tillräcklig för att de ska kunna ägna sig åt hållbart jordbruk.
28. Europaparlamentet betonar att skogsbruket, som i dag är otillräckligt utnyttjat i Europa, utgör en verklig källa till sysselsättning som bör användas bättre i olika former inom hela träindustrin. Samtidigt uppvisar EU en stor brist på träförsörjning som kräver investeringar i nödvändig infrastruktur för denna sektors tillväxt.
29. Europaparlamentet framhåller att tillgång till mark är en grundläggande förutsättning för etablering och utveckling av ett jordbruksföretag. Tillgången till mark är det största hindret för unga jordbrukare som avser att etablera ett jordbruksföretag.

Framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020

30. Europaparlamentet understryker att förfarandena inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör förenklas och förfoga över tillräckliga medel, minst på samma nivå som nu, och återspegla denna politiks stora europeiska mervärde för att kunna ha en effektiv roll på lång sikt när det gäller att skapa sysselsättning i ett diversifierat europeiskt jord- och skogsbruk och främja hållbar utveckling och landsbygdens attraktionskraft. Parlamentet betonar att landsbygdsutvecklingspolitiken, som gör det möjligt att minska socialt utanförskap bland landsbygdsbefolkningen och påverka sysselsättningen och landsbygds dynamiska kraft mer direkt och effektivt, bör

förstärkas successivt, utan att stödet från den första pelaren, som också måste omorganiseras, för att bland annat säkerställa en bättre fungerande och ökad stabilitet på marknaden, vilket är nödvändigt för att säkra jordbruksinkomster, den europeiska jordbruksmodellen och livsmedelsförsörjningen, och bidra till att landsbygden behåller sin dragningskraft (genom livskvalitet) jämfört med städerna.

31. Europaparlamentet understryker att särskild vikt inom den gemensamma jordbrukspolitiken bör läggas vid instrument för modernisering och investeringar, som säkerställer konkurrenskraften hos ekonomiska sektorer i landsbygdsområden (inklusive jordbruks- och livsmedelssektorn, energi-, bearbetnings- och tjänstesektorerna samt den sociala sektorn) på ett hållbart sätt, med respekt för principerna för miljöskydd, och som därigenom kommer att garantera att arbetstillfällena bevaras. Dessa instrument kommer dessutom att möjliggöra ytterligare minskning av skillnader i jordbruks- och landsbygdsutveckling mellan medlemsstaterna och mellan regionerna.
32. Europaparlamentet framhäver turismens betydelse som inkomstkälla för jordbrukare (t.ex. lantgårdsturism). Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen med kraft att inrätta program som främjar investeringar och företagande. Parlamentet anser att det är viktigt att främja de berörda jordbruken genom särskilda turismkampanjer.
33. Europaparlamentet noterar de förenklingar av den gemensamma jordbrukspolitiken som hittills har genomförts, men uppmanar kommissionen att fortsätta utveckla och genomföra åtgärder för att införa proportionalitet och flexibilitet i syfte att minska den gemensamma jordbrukspolitikens administrativa börda och öka produktiviteten på de enskilda gårdarna.
34. Europaparlamentet understryker att det finns gränser för vad som kan åstadkommas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken eftersom dess huvudsakliga syfte är tryggad livsmedelsförsörjning. Att på ett effektivt sätt möta de många utmaningar som påverkar skapandet och bevarandet av arbetstillfällena i landsbygdsområden kommer att kräva en bredare tvärpolitisk metod på såväl regional nivå som på medlemsstatsnivå.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en politik som stöder en konkurrenskraftig och hållbar modell för det europeiska jordbruket som grundar sig på en familjedriven, diversifierad och multifunktionell jordbruksmodell som prioriterar territoriellt baserad sysselsättning med skälig betalning, med särskild tonvikt på områden med särskilda begränsningar, i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget, och att vid produktionen av varor för livsmedel och icke-livsmedel trygga livsmedelsförsörjningen samt livsmedelssäkerheten för att skydda hälsan.
36. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla verktyg för observation och markreglering, för att få bättre kunskap om marknaderna för jordbruksmark och kunna få slut på ofta förekommande företeelserna med koncentration och uppköp av mark och produktionsanläggningar.
37. Europaparlamentet betonar behovet av att främja utveckling, marknadsföring och försäljning av jordbruksprodukter av hög kvalitet. Parlamentet efterlyser initiativ för att öppna nya marknader och införa operativa produktprogram och

marknadsföringskampanjer i syfte att säkerställa produktdiversifiering och konkurrenskraft inom den europeiska livsmedelskedjan.

38. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitiken bör ta hänsyn till alla europeiska jordbrukare och alla landsbygdsområden, inklusive de fattigaste och mest sårbara (bergsområden, yttersta randområden etc.) för att säkerställa ett optimalt utnyttjande av samtliga resurser. Detta innebär också att jordbruksmark som har övergivits eller lagts i träda görs brukbar igen.
39. Europaparlamentet påpekar att diversifieringen av jordbruket och regionala nichemarknader ökar och garanterar sysselsättningen i landsbygdsområden. Parlamentet efterlyser initiativ till stöd för diversifiering av jordbruk (t.ex. direktmarknadsföring av jordbruksprodukter) och av landsbygdsekonomin i stort (t.ex. genom att underlätta övergången från jordbruksarbete till andra sysselsättningsområden).
40. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitikens medel i framtiden i högre grad bör inriktas på att motverka att små och medelstora jordbruk och andra företag förenade i producentorganisationer går förlorade, eftersom de p.g.a. att de i allmänhet är mer diversifierade, ekonomiska, självständiga och lättare att överlåta, är effektivare när det gäller att få till stånd mervärde och arbetsplatser i regionerna och en viktig ekonomisk och social pelare för regionen. Särskilt stöd bör även i fortsättningen ges till områden som är utsatta för särskilda begränsningar i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget.
41. Europaparlamentet påpekar att direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken endast bör tilldelas personer vars huvudsakliga verksamhetsområde är jordbruk.
42. Europaparlamentet understryker att försöken att hitta lösningar som skapar sysselsättning i de yttersta randområdena vid ekonomisk tillbakagång försvåras av bristen på interkonnektivitet. Med tanke på jordbrukets betydelse i de här regionerna anser parlamentet att fördelningen av medel från den framtida gemensamma jordbrukspolitiken bör göras med tillämpning av positiv särbehandling av dessa territorier, som är utsatta för särskilda begränsningar, vilket erkänns i EUF-fördraget, förutsatt att detta ger en multiplikatoreffekt som främjar andra relaterade verksamheter, t.ex. agroindustri, turism, naturskydd, energiproduktion och kretsloppsekonomi, som komplement till strategin med medel från flera källor. Parlamentet betonar att man i denna strategi bör beakta de faktorer som differentierar de yttersta randområdena på ett positivt sätt och som därmed kan utgöra ett laboratorium för originella, innovativa lösningar inom jordbruket som även tillämpas i andra mindre extrema och vidare sammanhang, med avseende på jordbrukets struktur, mark- och klimatförhållanden samt den biologiska mångfaldens karaktär.
43. Europaparlamentet anser att gemensamma jordbruk bör främjas och stödjas ekonomiskt, eftersom de leder till minskade produktionskostnader för företagen, i synnerhet minskade kostnader för mekanisering, och främjar solidaritet mellan lantbrukare, överföring av innovationer, expertis, bästa praxis samt skapar en dynamisk kraft som gynnar utveckling och sysselsättning.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stimulera diversifiering av och konkurrenskraft hos små jordbruksföretag, även med avseende på socialt jordbruk och ett tjänsteorienterat jordbruk.
45. Europaparlamentet framhäver att det är viktigt att den gemensamma jordbrukspolitiken möjliggör mer stöd för de positiva effekter som jordbruket har för sysselsättning och miljö, och att den inom ramen för agroekologi i större utsträckning måste stödja ekologiskt och biodynamiskt jordbruk och andra former av hållbar produktion, däribland integrerat jordbruk och skogsjordbruk. Detta kräver förenkling av de nuvarande förordningarna och antagande av förordningar som kan genomföras på ett enkelt, lättförståeligt och problemfritt sätt. Parlamentet anser att dessa positiva effekters värde för sysselsättningen och miljön, som är av intresse för hela samhället, är en komponent som bör ingå i jordbruksinkomsterna.
46. Europaparlamentet påminner om det positiva exemplet med biodistrikt, dvs. områden där de produkter från lokala jordbruk och lokal uppfödning som framställs med ekologiska metoder och alla ekonomiska aktörer som är beroende av dem (företag inom jordbruks- och livsmedelssektorn samt restaurang- och turismsektorerna) främjas genom samordnade åtgärder, eftersom detta verktyg redan har visat att det kan öka de lokala intäkterna och gynna skyddet av marken genom att bevara landskapet och traditionella produkter.
47. Europaparlamentet betonar potentialen hos hållbara jordbruks- och livsmedelssystem – särskilt ekologiskt jordbruk – samt hållbar förvaltning av mark, vatten, biologisk mångfald och landsbygdens infrastruktur för att bevara och skapa anständiga arbetstillfällen inom jordbruket samt blomstrande landsbygdsekonomier.
48. Europaparlamentet anser att återerövringen av den europeiska marknaden bör fortsätta att vara den främsta åtgärden för den gemensamma jordbrukspolitiken i framtiden, innan man söker sig till och utan att ignorera marknader utanför EU. I detta avseende anser parlamentet att handelsavtal som t.ex. TTIP, Ceta och handelsavtalet mellan EU och Mercosur kan utgöra ett verkligt och betydande hot mot den europeiska jordbruksmarknaden och arbetsmarknaden. Parlamentet anser att frihandelsavtalen inte bör leda till osund konkurrens för små och medelstora jordbruk, eller undergräva lokala ekonomier och arbetstillfällen eller motarbeta politik som syftar till att stimulera lokal produktion och stödja försörjningsmöjligheter inom jordbruk.
49. Europaparlamentet anser att EU-stöd till projekt som riktar sig till de nyligen upprättade föreningarna för frukt- och grönsaksodlare bör återinföras, i syfte att förbättra den för närvarande otillräckliga organiseringen inom frukt- och grönsakssektorn.
50. Europaparlamentet framhåller att i en situation med stor osäkerhet i fråga om instabila och låga priser på jordbruksprodukter i framtiden bör unionen förverkliga den gemensamma jordbrukspolitikens fördragsmål och agera aktivare för att korrigera slumpmässiga marknadseffekter då dessa är bristfälliga, och garantera jordbrukssektorns motståndskraft och konkurrenskraft genom att upprätta effektiva säkerhetsnät och system för förebyggande och hantering av kriser för att uppnå en balans mellan tillgång och efterfrågan, samt skapa riskhanteringsverktyg grundade på nya, innovativa system och involvera jordbrukarna själva i finansieringen, t.ex. i form av konjunkturdämpande stöd, som gör det möjligt för jordbrukare att få rättvisare priser

för sina produkter. Parlamentet anser att andelen finansiering för åtgärder för att stabilisera jordbruksmarknaderna bör ökas, och framför allt att den gemensamma jordbrukspolitikerna även bör stärka försäkringssystemen, vilka kan skydda jordbrukare mot olika klimat- och hälsorisker samt ekonomiska risker. Parlamentet anser att med tanke på riskerna kopplade till den globala uppvärmningen bör EU göra allt för att stärka den positiva roll som jordbruket kan ha genom åtgärder som omfattar agronomi och en bättre markvård för bättre avskiljning av koldioxid. Dessutom är det viktigt att tekniskt och ekonomiskt stödja jordbrukare för att göra det möjligt för dem att gradvist förändra sina metoder och vara innovativa.

51. Europaparlamentet framhåller vidare att direktstöd efter 2020 bör förbli den gemensamma jordbrukspolitikens instrument för stöd och stabilisering av jordbruksinkomster, kompensation för kostnader knutna till uppfyllandet av höga EU-standarder (vad gäller produktionsmetoder, i synnerhet miljökraven) samt för bevarande av jordbruksproduktionen i minst gynnade jordbruksområden. Därför bör direktstödet trygga jordbrukets ekonomiska stabilitet samt livsmedelstrygghet och miljösäkerhet. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att utjämningen av direktstöd är nödvändig för att säkerställa lika konkurrensvillkor på EU:s inre marknad samt för en hållbar användning av jordbruksresurser i EU.
52. Europaparlamentet anser att den gemensamma jordbrukspolitikerna i hög grad bör främja utvecklingen av samarbete mellan jordbrukare, särskilt inom produktions- och bearbetningssektorerna, eftersom det finns betydande skillnader i samarbetsnivåerna mellan jordbrukarna i olika medlemsstater och eftersom brist på samarbete negativt påverkar jordbrukarnas möjlighet att hantera kriser och tryck på marknaden.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna andra pelare prioritera det europeiska innovationspartnerskapet. Parlamentet uppmanar kommissionen att prioritera Horisont 2020 och ge jordbrukare bättre tillgång till finansieringsmöjligheter via EIB, stöd till innovativa och hållbara jordbruks- och skogsbruksmodeller för produktion av varor och tjänster för livsmedel och icke-livsmedel (förnybar energi, bioekonomi, landsbygdsturism, och nya möjligheter att tillhandahålla råvaror under den industriella tidsåldern efter oljan) samt att utveckla resurserna i alla landsbygdsområden.
54. Europaparlamentet ger uttryck för sin fasta övertygelse att det även i framtiden kommer att vara nödvändigt att främja fortbildning för jordbrukare och jordbruksarbetare och se till att vetenskapliga kunskaper och innovationer sprids, för att möjliggöra anpassning till ändrade förutsättningar och göra det lättare att utöva ekonomisk verksamhet.
55. Europaparlamentet anser att nedifrån-och-upp-strategierna (bottom-up) för den lokala utvecklingen, t.ex. Leader/CLLD, har visat sig vara effektiva när det gäller att skapa nya arbetstillfällen och beträffande svaga offentliga utgiftsnivåer genom skapad sysselsättning, och att de därför bör stärkas, främjas och genomföras i alla EU:s medlemsstater genom strategin med medel från flera källor och genom att stärka lokala och regionala myndigheters roll. Parlamentet understryker särskilt rollen som de ansvariga i de lokala aktionsgrupperna har som teknisk support och service för att stödja initiativ till att starta projekt som är gynnsamma för sysselsättningen. Parlamentet begär slutligen att de lokala aktionsgrupperna ska få så stor autonomi som möjligt för att vara

- så effektiva som möjligt. Parlamentet tillägger att mekanismer bör inrättas för att säkerställa verkligt deltagande från arbetsmarknadens parter, och uppmanar kommissionen att presentera modeller för god praxis med avseende på transnationella Leader II-projekt.
56. Europaparlamentet konstaterar att svårigheten att tillgå information med avseende på relevant nationell och EU-omfattande programplanering och finansiering är ett hinder för landsbygdssektorns utveckling.
57. Europaparlamentet kräver att de planerade investeringarna för politiken för landsbygdsutveckling, som ett stöd för sysselsättningen på landsbygden, prioriteras med fokus på sysselsättning, förändring inom arbetslösheten, stödmottagande företags effektivitet och skapandet av incitament för att anställa arbetstagare. Parlamentet rekommenderar att programmen för landsbygdsutveckling ska inkludera en förstärkt mikrofinansiering, som är särskilt användbar för att hjälpa jordbruksföretag och icke-jordbruksföretag att komma igång.
58. Europaparlamentet betonar att betydelsen av den andra pelaren för skapandet av arbetstillfällen kan ökas genom att mycket större flexibilitet tillåts i enlighet med regionspecifika behov.
59. Europaparlamentet anser att det med tanke på framtiden är nödvändigt att fortsätta att utveckla kvalitativa territoriebaserade livsmedelssystem som tillhandahåller livsmedelsråvaror eller förädlade livsmedel, genom att uppmuntra individuellt ansvarstagande och medverkan från aktörer – antingen alla producenter, förädlare, distributörer och konsumenter och producent-konsumentersamhällen samlade tillsammans, eller genom att på annat sätt samla alla ekonomiska aktörer inom jordbrukslivsmedels- och matturismsektorn – där fokus ligger på högklassig verksamhet och avtalsmässighet, för att säkerställa livsmedelsförsörjningen och livsmedelssäkerheten, men också rimlig avkastning, så att jordbrukare kan leva anständigt på sitt yrke och upprätthålla sysselsättningen på sina gårdar. Sådana livsmedelssystem kan framför allt, men inte enbart, ta formen av korta leveranskedjor och/eller närliggande marknader. Parlamentet anser att större EU-resurser i framtiden bör gå till utveckling och drift av vissa särskilda system för livsmedelskvalitet och vidareutveckling av den världsberömda europeiska gastronomin. Parlamentet anser det därför nödvändigt att bättre anpassa den rättsliga ramen för offentlig upphandling, så att samhällen kan främja lokal produktion.
60. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av ytterligare stöd till jordbruket och för skapande av arbetstillfällen inom jordbruket i mindre gynnade områden och i områdena vid EU:s yttre gränser.
61. Europaparlamentet anser att kollektiva former av fler-partnerskap som omfattar jordbrukare och andra aktörer på landsbygden bör främjas eftersom de leder till utveckling av många verksamheter som skapar direkta och indirekta arbetstillfällen, såsom strukturering av livsmedels- och icke-livsmedelskedjor i närområdet och inrättande av olika tjänster (landsbygdsturism, underhåll av det privata och offentliga rummet m.m.).

62. Europaparlamentet anser att kommissionen och medlemsstaterna bör ge jordbrukare incitament genom den gemensamma jordbrukspolitik och annan politik för att diversifiera deras inkomstkällor och således skydda dem mot nedgångar på marknaden. Parlamentet anser att en sådan diversifiering skulle kunna inbegripa ekoturism, utveckling av förnybara energikällor såsom vindkraft och solkraft, skapande av mervärde för jordbruksprodukter genom bearbetning, samt gårdsbutiker.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta mer stöd för lokala kooperativ i syfte att hjälpa dem att återfå kontrollen över sina priser och produkter.
64. Europaparlamentet konstaterar att turismsektorn erbjuder stora intäktsmöjligheter och både direkta och indirekta arbetstillfällen inom jordbruk och på landsbygden, vilket främjar det historiska, kulturella, gastronomiska och miljömässiga arvet samt landskapet i varje region. Parlamentet uppmärksammar också att dragningskraften på turister inte bara grundar sig på vissa regioners historiska rykte, utan i allt högre grad på kvaliteten på deras livsmedel, på landskapet och på miljön. Turismsektorn bör av alla dessa anledningar få ännu mer stöd av landsbygdsutvecklingspolitiken.
65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att fastställa definitioner för vad det innebär att vara en lokal producent i syfte att stimulera denna typ av produktion.
66. Europaparlamentet understryker att utmaningar kopplade till klimatförändringar och miljö kan leda till stora offentliga och privata investeringar som skapar arbetstillfällen, till stöd för uppkomsten av nya yrken, för att garantera att landsbygdens resurser underhålls och bevaras, att kvaliteten hos förstörda ekosystem återupprättas, för att mer effektivt bekämpa översvämningar och bränder, och bättre skydda kvaliteten på vatten, mark och luft och den biologiska mångfalden. Det innebär visserligen ett samarbete mellan jordbruket och andra landsbygdsaktörer, men det erbjuder framför allt nya möjligheter till diversifiering av inkomster för jordbruket.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera den nuvarande jordbrukskrisens sociala följder, särskilt vad gäller förlorade arbetstillfällen, i synnerhet på landsbygden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fundera över hur man kan stärka konkurrenskraften för jordbruket så att sektorn kan skapa sysselsättning och mervärde, rättvist fördelat inom jordbrukssektorn och den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin, och garantera rättvis konkurrens och begränsa de negativa konsekvenserna av social dumpning och otrygga och atypiska arbetsvillkor som på ett oproportionerligt sätt drabbar vissa grupper. Parlamentet noterar att många familjemedlemmar inom jordbrukssektorn saknar social status eller rättsligt erkännande och omfattas inte av något system för socialt skydd. Parlamentet betonar att jordbruksföretag måste följa nationell arbets- och sociallagstiftning. Parlamentet anser att alla ytterligare villkor för betalningar inom den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare väsentligt skulle öka den administrativa bördan för jordbrukare och begränsa deras potential att skapa sysselsättning. Parlamentet begär att arbetsmarknadens parter, sida vid sida med förvaltningsmyndigheter, får en starkare roll, och uppmanar medlemsstaterna att erkänna och garantera jordbrukares sociala rättigheter, säkerställa att alla jordbruksarbetare, heltids- eller deltidsanställda, omfattas av system för socialt skydd. Medlemsstaterna uppmanas att införliva direktiv 2014/36/EU om säsongsanställning med den nationella lagstiftningen. Parlamentet

efterlyser att de nationella hälso- och säkerhetsmyndigheterna tilldelas resurser för att sprida information om säkerhet inom jordbruket.

68. Europaparlamentet konstaterar att jordbruk är ett av de farligare yrkena, med särskilda risker för skada eller dödsfall med anknytning till maskiner och boskap (enbart i Irland har 194 dödsolyckor skett under de senaste tio åren). Parlamentet efterlyser lämpliga nationella lagar för att eliminera de största riskerna samt tillräckliga ersättningssystem vid olyckor som förändrar livet.
69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa de indikatorer som FAO föreslagit i sin hållbarhetsbedömning av livsmedels- och jordbrukssystem, särskilt de indikatorer som rör sysselsättning och socialt välbefinnande.
70. Europaparlamentet påminner om att den europeiska jordbrukaren i genomsnitt bara äger 12 hektar och att 70 procent av jordbruksföretagen är på mindre än 5 hektar. Parlamentet noterar att jordbruksföretagen på grund av sin storlek och struktur inte alltid har möjlighet att anlita heltidsanställda och arbetstagare med höga kvalifikationer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att stimulera jordbrukare att slå sig samman i syfte att kunna anställa.
71. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att säkerställa offentliga och privata tjänster för att garantera landsbygdens dragningskraft och göra det möjligt att bevara och utveckla sysselsättningen på landsbygden. Parlamentet anser att människor i landsbygdsområden har rätt till lika tillgång till offentliga tjänster av god kvalitet såsom utbildning, sociala trygghetssystem och hälso- och sjukvård. Parlamentet anser det vara avgörande att alla – lokala och regionala myndigheter (där detta finns) och den lokala privata sektorn – arbetar tillsammans för att främja investeringar och säkerställa att landsbygdsområden och avlägsna områden har nödvändig infrastruktur, såsom förbindelser för kollektivtransport och privat transport, tryggad energiförsörjning och tillförlitlig och snabb bredbandsteknik, samt finans- och kreditsystem för företagare, mikroföretag och små och medelstora företag på landsbygden, utan vilka företag och hushåll på landsbygden permanent missgynnas, och utan vilka migrationen till städerna kommer att fortsätta.
72. Europaparlamentet anser att det behövs en betydande ökning av det belopp som går till livsmedels- och fodersäkerhet – som fastställs i rubrik 3 i den fleråriga budgetramen – eftersom de 1,93 miljarder euro som anslagits för den innevarande sjuårsperioden är helt otillräckligt med tanke på den senaste tidens djurepidemier, såsom den afrikanska svinpesten som drabbade Baltikum och Polen, fågelinfluensan som drabbade Frankrike, och den senaste tidens livsmedelssäkerhetsskandaler, såsom 2011 års utbrott av E. coli-infektioner, 2013 års hästköttsskandal och den aktuella skandalen med förfalskad honung.
73. Europaparlamentet betonar att jordbrukare tåmpas med stora administrativa kostnader med anknytning till den gemensamma jordbrukspolitiken och att dessa kostnader kan variera kraftigt mellan medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att minska byråkratin och förenkla den gemensamma jordbrukspolitiken, samt att säkerställa kostnadseffektivt införlivande av den.

74. Europaparlamentet betonar att tillgången på bastjänster såsom utbildning, hälso- och sjukvård, bostäder och dessa tjänsters kontinuitet utgör förutsättningar som har inverkan på en hel miljö som är gynnsam för skapandet av sysselsättning och som tillgodoser de grundläggande behoven hos befolkningen på landsbygden.
75. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att kräva av offentliga myndigheter att de på landsbygden inrättar rådgivningstjänster och tjänster för jordbruksföretag för att modernisera jordbruket i EU och komma ifrån traditionella och föråldrade metoder.
76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra och förbättra kvinnors jämställdhet på arbetsmarknaden och möjligheterna att förena arbetsliv och privatliv på landsbygden, särskilt när det gäller lön och sociala rättigheter och pensionsrättigheter, främjande av nya kompetenser och erbjudande av framtidsperspektiv och möjligheter för kvinnor till sysselsättning inom och utanför jordbruket, och att följa principen om jämställdhet och icke-diskriminering i EU:s politik och program. Parlamentet uppmanar dem också att bättre utnyttja möjligheterna till riktade informationsplattformar och åtgärder, och hjälp till både nya och redan etablerade kvinnliga jordbrukare och kvinnor på landsbygden, särskilt genom Ejflu och andra EU-medel som främjar utveckling av projekt, samt att hjälpa till att få tillgång till sådan nödvändig infrastruktur och service som är viktig för vardagslivet på landsbygden, och därigenom bidrar till att begränsa att fler och fler kvinnor lämnar landsbygden. Parlamentet uppmärksammar även behovet, särskilt på landsbygden, av hållbara strategier för att behålla, uppmuntra och stödja initiativ och nätverk för kvinnligt företagande och kvinnoorganisationer och deras roll i beslutsfattandet inom jordbruket och på landsbygden. Parlamentet efterlyser även bättre tillgång till utbildning, finansiering och information för att stödja kvinnors företagande (t.ex. genom e-handel) och företagande och utvecklande av företag på landsbygden.
77. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka rollen för sociala aktörer och organisationer, sida vid sida med myndigheter, för att övervaka att arbetslagstiftningen efterlevs, bekämpa odeklarerat arbete och se till att man respekterar de normer för social trygghet och säkerhet som främjar den sociala och ekonomiska integrationen av migrerande arbetstagare på landsbygden, inbegripet kvinnliga säsongsarbetare, migranter och flyktingar. Parlamentet efterlyser mekanismer som garanterar att kvinnor deltar på alla nivåer i processen.
78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå arrangemang för adekvat finansiering av ett särskilt EU-program för en ”europeisk garanti för kvinnor på landsbygden”, med inspiration från den europeiska ungdomsgarantin.
79. Europaparlamentet påpekar att åkerarealen i EU krymper för varje år. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att bevara åkerarealen om man ska kunna värna sysselsättningen på landsbygden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja bättre tillgång till mark i landsbygdsområden med hög arbetslöshet. I detta sammanhang efterlyser parlamentet åtgärder för att säkerställa tillgång till krediter och deltagande i markförvaltning för unga kvinnliga jordbrukare.
80. Europaparlamentet pekar på att 45 procent av arbetskraften inom jordbruket är kvinnor. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över definitionen av familj jordbruk för att

underlätta deras tillgång till utbildning och professionell rådgivning samt till kapital och bidrag.

81. Europaparlamentet uppmanar de behöriga nationella, regionala och lokala myndigheterna att främja kvinnors deltagande i lokala aktionsgrupper och utvecklingen av lokala partnerskap inom ramen för Leader-programmet samt att säkerställa jämn könsfördelning i styrelserna.
82. Europaparlamentet uppmanar de regionala aktörerna att, med hjälp av anslag ur den andra pelaren, genomföra informationskampanjer för att understryka att båda könen kan vara verksamma inom alla yrken och för att bryta upp den fortfarande mycket traditionella uppgiftsfördelningen inom jordbruket.
83. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

26.5.2016

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR

till utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

över "Hur den gemensamma jordbrukspolitiken kan öka sysselsättningen på landsbygden?"
(2015/2226(INI))

Föredragande av yttrande: Paloma López Bermejo

FÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Över 77 procent av EU:s territorium är landsbygd, och i dessa områden är många arbetstillfällen kopplade till jordbruket och den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin.
- B. Tillsammans står jordbruket och den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin för 6 procent av EU:s BNP, med 15 miljoner företag och 46 miljoner arbetstillfällen.
- C. FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) har utarbetat en allmän ram för hållbarhetsbedömning av livsmedels- och jordbrukssystem.
- D. Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) tillhandahåller medelfristiga bidrag till bostäder, hälso- och sjukvård, utbildning och sysselsättning till marginaliserade grupper i landsbygdsområden. Ejflu kan ta hänsyn till flyktingars särskilda behov och användas till yrkesutbildning och kompetensutveckling inom de olika verksamhetsområdena i landsbygdsområden.
- E. Potentialen hos kvinnor som arbetar och/eller driver företag inom jordbruket och i landsbygdsområden bör analyseras, registreras och främjas inom EU:s samtliga politikområden, utan att missgynnas inom något av dessa områden, eftersom detta är förutsättningen för att kvinnor ska kunna bli drivande inom utveckling och innovation och därmed hjälpa hela sektorn att ta sig ur krisen. Kvinnor bör engageras i utvecklingsplanerna för sektorn på lokal och regional nivå så att dessa beaktar deras behov, erfarenheter och visioner, och därför måste kvinnorna ha de kompetenser som behövs för att aktivt kunna delta i utformandet av dessa planer.
- F. Demografiska förändringar, såsom en åldrande befolkning och migrationsströmmar, kan

bli en viktig faktor för utvecklingen av bergsområden och eftersatta landsbygdsområden som kännetecknas av avfolkning eller en åldrande befolkning.

1. Europaparlamentet betonar jordbrukets och den jordbruksbaserade livsmedelsindustrins betydelse för social och territoriell sammanhållning på grund av dess roll när det gäller hållbar ekonomisk tillväxt samt för att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet och bibehålla landsbygdssamhällena. Parlamentet betonar behovet att bibehålla den gemensamma jordbrukspolitikens budget och att stärka dess sociala och ekonomiska roll, med särskild fokus på småskaligt jordbruk och med beaktande av regionala särdrag. Parlamentet betonar att det effektiva genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken bör bidra till social delaktighet i landsbygdsområden, anständiga levnads- och arbetsförhållanden och goda framtidsutsikter.
2. Europaparlamentet ger sitt stöd till heltäckande utveckling av system för märkning av geografiskt ursprung för att skydda specifika regionala särdrag och kulturell mångfald, eftersom de är en avgörande källa till nya arbetstillfällen av hög kvalitet på landsbygden.
3. Europaparlamentet stöder ett samordnat synsätt på den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare och andra EU-fonder, för att stärka deras effektivitet och undvika ineffektiviteter och dubbelarbete. Parlamentet betonar synergier med Europeiska socialfonden, som inte tillhandahåller ekonomiskt direktstöd till jordbrukare men kan användas för utbildnings- och anpassningsåtgärder i samband med förändringar inom jordbrukssektorn och landsbygdens ekonomi samt till social delaktighet och fattigdomsbekämpning. Parlamentet betonar vikten av att involvera lokala och regionala myndigheter, samt andra relevanta aktörer i samhället, i förvaltningen och utformningen av landsbygdspolitik, och att bättre utbilda myndigheterna med ansvar för frågor avseende de europeiska finansieringsinstrumenten.
4. Europaparlamentet betonar vikten av territoriell sammanhållning i EU, som bör säkerställas genom att politiken för ekonomisk utveckling anpassas till villkoren på landsbygden. Parlamentet betonar den starka kopplingen mellan landsbygdssystem, små samhällen och kommuner och efterlyser en bättre samverkan mellan sammanhållningspolitiska instrument och den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av integrerad territoriell investering och lokalt ledd utveckling. Parlamentet anser att återterritorialisering¹, där det traditionellt har funnits en koppling mellan sysselsättning och jordbruk och ett visst geografiskt område, bör stödjas för att upprätthålla dynamiska landsbygdsområden och återskapa arbetstillfällen.
5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avsätta tillräckliga resurser till Leader-programmet med beaktande av dess erkända framgångar när det gäller att skapa sysselsättning i landsbygdsområden.
6. Europaparlamentet anser att en marknadsinriktad gemensam jordbrukspolitik leder till prisvolatilitet och alltför stor konkurrens, som har negativa effekter för inkomster och sysselsättning på landsbygden, vilket framgår av den krissituation som mejerisektorn befinner sig i efter avskaffandet av kvotsystemet. Parlamentet uppmanar kommissionen

---

¹ cf: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+COMPARL+PE-580.547+02+NOT+XML+V0//SV>

och medlemsstaterna att garantera en prisnivå som tar vederbörlig hänsyn till producenternas arbete, så att de och deras anställda garanteras anständiga levnadsvillkor, även genom åtgärder för tillhandahållande. Parlamentet delar oron över den potentiella negativa effekt som de frihandelsavtal som för närvarande förhandlas fram har på arbetskraften inom jordbruket, t.ex. det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar, och uppmanar med eftertryck kommissionen att göra en bedömning av deras effekt för jordbruket. Parlamentet konstaterar att EU:s höga standarder för livsmedelssäkerhet och hälso- och djurskydd, vilka är avgörande för att säkerställa EU-konsumenternas förtroende, inte bör kompromissas med eller förhandlas bort genom handelsavtal.

7. Europaparlamentet kräver en tillräcklig ersättning för de sektorer och länder som redan befinner sig i riskzonen till följd av embargot mot Ryssland eller som ett resultat av befintliga frihandelsavtal, såsom frihandelsavtalen med Tunisien och Marocko.
8. I det befintliga sammanhang som präglas av embargot mot Ryssland, minskad efterfrågan, mjölkkvoternas upphörande, sjunkande priser, ökade produktionskostnader, skärpt konkurrens och miljöproblem uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att fundera över hur man kan stärka konkurrenskraften för jordbruket så att sektorn kan skapa sysselsättning och mervärde, rättvist fördelat inom jordbrukssektorn och den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin, särskilt när det gäller småskalig hantverksproduktion. I detta sammanhang betonar parlamentet vikten av att se till att jordbruksföretagen finns kvar i områdena, och erkänna deras multifunktionella karaktär, som utöver den primära uppgiften att producera jordbruksråvaror innebär att de har flera andra viktiga funktioner, t.ex. att bevara miljön, bidra till landsbygdens vitalitet och upprätthålla jämvikt i den regionala utvecklingen.
9. Europaparlamentet betonar att den ekonomiska utvecklingen på landsbygden också måste sättas i samband med den sociala och demografiska utvecklingen. Man måste även beakta åtgärder för att ge stöd till familjer och göra det enklare att förena familje- och yrkesliv.
10. Europaparlamentet betonar behovet av att stödja hållbara jordbruks- och livsmedelssystem, inbegripet ekologiskt jordbruk, samt hållbar förvaltning av mark, vatten och biologisk mångfald för att bevara och skapa anständiga arbetstillfällen inom jordbruket, samt välmående landsbygdsekonomier, samtidigt som man går mot större hållbarhet och minskad användning av växtskyddsmedel.
11. Europaparlamentet understryker att det europeiska jordbruket just nu genomgår en kris av aldrig tidigare skådad omfattning, med utarmning av jordbruksföretag, risk för konkurs och allt fler självmord. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera krisens sociala följder, särskilt vad gäller försvunna arbetstillfällen, i synnerhet på landsbygden.
12. Producentorganisationer spelar en avgörande roll för att skydda småbrukarnas och familjeföretagens intressen, och därför anser Europaparlamentet att de bör stärkas och bli mer aktiva i insatserna för socialt stöd till de som är verksamma inom sektorn.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja företag och

kooperativ inom den sociala ekonomin, inbegripet sociala jordbruk¹, för att främja den sociala integrationen och sysselsättningen på landsbygden. Parlamentet noterar åtgärderna inom ramen för initiativet för socialt företagande och uppmanar kommissionen att främja den sociala ekonomins bidrag till landsbygdens utveckling, exempelvis genom en handlingsplan för social ekonomi.

14. Europaparlamentet efterlyser åtgärder mot de oskäligena metoder som används av de stora distributionskoncernerna i livsmedelskedjan, i syfte att garantera skäliga priser för jordbrukare och därmed bevara jordbrukets sysselsättningsskapande potential på landsbygden.
15. Europaparlamentet är bekymrat över att den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare för närvarande gynnar storskaliga jordbruksproducenter, vilket leder till extrem marknadskoncentration och brist på incitament att anställa i respektive sektorer. Parlamentet begär därför omedelbara reformer i detta hänseende.
16. Europaparlamentet begär en stark första pelare inom den gemensamma jordbrukspolitikens, som främjar hållbar produktion, arbetstillfällen av hög kvalitet, lönsamma jordbruk och anständiga löner, samt respekt för relevanta kollektivavtal och social- och arbetsmarknadslagstiftningen utan att lägga nya bördor på jordbrukare.
17. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införliva direktiv 2014/36/EU om säsongsanställning med den nationella lagstiftningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att ovannämnda direktiv tillämpas på korrekt sätt, och uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport om dess tillämpningsstatus till september 2019. Parlamentet uppmanar kommissionen att analysera omfattningen av olagliga anställningssystem inom EU genom undersökningar, kartläggningar och statistiska uppgifter, särskilt i de europeiska regioner där odeklarerat arbete och utnyttjande av jordbruksarbetare är mer spritt. Parlamentet betonar behovet av att inrätta effektiva instrument, inklusive lämpliga inspektioner och kontroller, för att garantera anständiga arbets- och levnadsförhållanden för säsonganställda i alla EU-regioner, särskilt där detta fenomen i högre grad förekommer, och betonar vikten av att säkerställa respekten för arbetstagarnas rättigheter, arbetsnormer och högkvalitativa arbetsvillkor i allmänhet.
18. Europaparlamentet välkomnar de förenklingar av den gemensamma jordbrukspolitikens som hittills har genomförts, men uppmanar kommissionen att fortsätta utveckla och genomföra åtgärder för att införa proportionalitet och flexibilitet i förhållande till den gemensamma jordbrukspolitikens administrativa börda. Detta vore fördelaktigt för jordbrukarna och den gemensamma jordbrukspolitikens funktion över lag.
19. Europaparlamentet betonar att åtgärder till stöd för den demografiska utvecklingen och familjevänliga förhållanden på landsbygden redan idag är ett mål för den gemensamma jordbrukspolitikens. Dessa aspekter bör, även i samband med arbetsmarknadsfrågor, betonas mer.

---

¹ cf: <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.nat-opinions.25458>

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa de indikatorer som FAO föreslagit i sin hållbarhetsbedömning av livsmedels- och jordbrukssystem, särskilt de indikatorer som rör sysselsättning och socialt välbefinnande.
21. Europaparlamentet betonar att jordbruksföretag måste följa nationell arbets- och sociallagstiftning. Parlamentet anser att alla ytterligare villkor för betalningar inom den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare väsentligt skulle öka den administrativa bördan för jordbrukare och begränsa deras potential att skapa sysselsättning.
22. Europaparlamentet begär att arbetsmarknadens parter, sida vid sida med förvaltningsmyndigheter, och där så är lämpligt med det civila samhällets organisationer, får en starkare roll i samband med utvecklingen och genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitikens, i syfte att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet, garantera överensstämmelse med arbetslagstiftningen, bekämpa odeklarerat arbete, garantera goda arbetsvillkor vad gäller hälsa och säkerhet och främja den sociala och ekonomiska integrationen av alla arbetstagare på landsbygden, inbegripet migrerande arbetstagare och säsongarbetare.
23. Europaparlamentet betonar behovet att främja aktiva åtgärder och strategier som lyfter fram migrationens positiva sidor när det gäller att stimulera ekonomisk tillväxt och främja social sammanhållning i landsbygdsområden.
24. Europaparlamentet understryker vikten av kvalitativ yrkesutbildning, inbegripet utbildning genom lärlingssystem, och förvärvandet av kompetens, även IKT-kompetens, bland jordbrukare och arbetstagare inom jordbruket, särskilt för unga personer som kommer ut i arbetslivet, för att de ska kunna anpassa sig till förändringar inom jordbruket och livsmedelsproduktionen i en föränderlig global miljö, samtidigt som man garanterar en tillräcklig livsmedelsproduktion av hög kvalitet.
25. Europaparlamentet betonar att tillgång till IKT-infrastruktur och utvecklingen av bredbandstäckning på landsbygden, samt utbildning i digitala kompetenser, är avgörande för att modernisera jordbruksföretag och förbättra det livslånga lärandet bland jordbrukare och arbetstagare inom jordbruket samt för att skapa sysselsättning och etablera företag på landsbygden.
26. Europaparlamentet betonar att digital utveckling på landsbygden är ett måste för att få fram fler hållbara arbetstillfällen. Man behöver också inrätta ”digitala byar”, ett koncept som omfattar långt mer än bara bredbandsinfrastruktur.
27. Europaparlamentet uppmantrar medlemsstaterna att marknadsföra programmet Erasmus+ bland ungdomar som genomgår jordbruksutbildning, särskilt den del av programmet som vänder sig till lärlingar, i syfte att uppmantra dem att åka utomlands för att skaffa ny teknisk och språklig kompetens.
28. Europaparlamentet betonar de särskilda fördelarna med arbetsplatsbaserat lärande och lärlingsutbildning för landsbygdsområden, vilka ofta har hög arbetslöshet och där tillgången till utbildningscentrum är begränsad.
29. Europaparlamentet påminner om att jordbruksarealen i EU minskar för varje år. Parlamentet betonar att det är nödvändigt att bevara den odlade arealen för att värna

sysselsättningen på landsbygden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att dela med sig av bästa praxis och ta fram fler instrument för att ge tillgång till mark i områden med hög arbetslöshet, inte bara genom exempelvis ägande utan också genom att främja kollektiv användning och förvaltning av jordbruksmark, i enlighet med nationell praxis.

Parlamentet betonar i detta sammanhang att en förbättrad tillgång till mark genom instrument såsom markbanker, återställandet av övergivna fält, inrättandet av sociala kooperativ, offentligt stöd och förbättrad tillgång till krediter kommer att bidra till sysselsättning inom jordbruket, särskilt för unga personer och kvinnor. Parlamentet påminner parlamentet om hur viktigt det är att vidta åtgärder för generationsväxling och unga jordbrukares nyetablering.

30. Europaparlamentet påminner om att den europeiska jordbrukaren i genomsnitt bara äger 12 hektar och att 70 procent av jordbruksföretagen är på mindre än 5 hektar. Parlamentet noterar att jordbruksföretagen på grund av sin storlek och struktur inte alltid har möjlighet att anlita heltidsanställda och arbetstagare med höga kvalifikationer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder för att stimulera jordbrukare att slå sig samman i syfte att kunna anställa.
31. Europaparlamentet understryker vikten av att vidta åtgärder för att underlätta överföring av jordbruksverksamheter, med tanke på att de ofta har ett högt förmögenhetsvärde.
32. Europaparlamentet anser att jordbruk, och i synnerhet familj jordbruk, är den enskilt viktigaste faktorn för att bevara den ekonomiska och sociala strukturen i landsbygdsområden. Parlamentet anser i detta sammanhang att familj jordbruk skulle bli allt mer hållbara om man stimulerade konsolidering av befintliga jordbruksföretag och därigenom maximerade en konsekvent lokal sysselsättning.
33. Europaparlamentet noterar kvinnornas avgörande bidrag till landsbygdens ekonomi. Parlamentet uttrycker oro över de låga siffrorna för kvinnors sysselsättning inom jordbruket och på landsbygden, där de utgör 45 procent av arbetskraften, men 50 procent av befolkningen. Parlamentet påpekar att fler kvinnor proportionellt sett har otrygga och atypiska arbetsvillkor. Parlamentet betonar att situationen är ännu allvarigare vad gäller ägande av jordbruksföretag. Endast 29 procent av marken ägs av kvinnor¹. Parlamentet begär att klyftan mellan könen på landsbygden åtgärdas för att förbättra kvinnors arbetsvillkor och tillgång till mark. Parlamentet konstaterar att löneklyftan mellan män och kvinnor på landsbygden är mer än 10 procent större än på andra ställen. Parlamentet efterlyser ett könsperspektiv inom EU:s jordbruks- och landsbygds politik. Parlamentet lyfter i detta sammanhang fram vikten av aktuell statistik om kvinnors ägande och sysselsättning på landsbygden
34. Europaparlamentet begär att man skyddar rätten till offentliga tjänster såsom skolor och hälso- och sjukvård i landsbygdsområden och små bergssamhällen för att dessa ska förbli dynamiska och attraktiva, och för att behålla befintliga arbetstillfällen samtidigt som man skapar nya, samt för att undanröja problemen med avfolkning på landsbygden och i stället uppmanar befolkningen att stanna kvar och slå sig ner permanent. Parlamentet noterar att innovativa lösningar kan bidra till att skydda rätten till offentliga tjänster på landsbygden, t.ex. multimodala plattformar som ger snabb och effektiv tillgång till tjänster för

---

¹ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/536466/IPOL_STU%282015%29536466_EN.pdf

befolkningen på landsbygden. Parlamentet stöder utvecklingen av system för minimiinkomster på medlemsstatsnivå för att garantera en anständig inkomst för landsbygdsbefolkningen och för att främja social sammanhållning i varje medlemsstat, med tanke på den utbredda fattigdomen och sociala utestängningen i landsbygdsområden.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	24.5.2016
Slutomröstning: resultat	+: 39 -: 7 0: 5
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Laura Agea, Tiziana Beghin, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Elena Gentile, Arne Gericke, Thomas Händel, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Javi López, Morten Løkkegaard, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Georgi Pirinski, Marek Plura, Terry Reintke, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Tatjana Ždanoka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Michèle Alliot-Marie, Maria Arena, Amjad Bashir, Lynn Boylan, Rosa Estaràs Ferragut, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Joachim Schuster, Csaba Sógor, Helga Stevens, Ivo Vajgl, Tom Vandenkendelaere, Gabriele Zimmer
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Fernando Ruas

12.7.2016

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KVINNORS RÄTTIGHETER OCH JÄMSTÄLLDHET MELLAN KVINNOR OCH MÄN

till utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling

över hur den gemensamma jordbrukspolitiken kan öka sysselsättningen på landsbygden (2015/2226(INI))

Föredragande av yttrande: Elisabeth Köstinger

FÖRSLAG

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män uppmanar utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. I många medlemsstater har kvinnor från landsbygdsområden begränsat tillträde till arbetsmarknaden, och deras möjligheter att utveckla företag inom jordbrukssektorn är relativt små.
- B. Kvinnor utgör strax under 50 procent av hela arbetskraften på landsbygden i EU, och ungefär 45 procent av hela den förvärvsarbetande befolkningen 2011¹. I genomsnitt drivs 29 procent² av jordbruksföretagen i Europa av kvinnor. Kvinnligt företagande är i socialt, ekonomiskt och miljömässigt hänseende en grundbult för hållbar utveckling på landsbygden.
- C. Den ekonomiska krisen har påverkat hela EU, men landsbygden har drabbats särskilt hårt, med förödande arbetslöshet, fattigdom och avfolkning, som särskilt drabbar kvinnor.
- D. Löneklyftan mellan kvinnor och män på landsbygden är 10 procent större än i andra områden och större insatser behövs för att sammanställa aktuell statistik över kvinnligt markägande och kvinnors arbetsvillkor på landsbygden.
- E. Andelen kvinnliga ägare av jordbruksföretag som mottar stöd från ett regionalt utvecklingsprogram är lägre än andelen gårdar som drivs av kvinnor i EU³.

---

¹ Eurostat (2013). *Eurostat regional yearbook 2013. Focus on rural development*.

² Studien *International Day of Rural Women 2015*, Europaparlamentets utredningsavdelning C.

³ Dower, J. (2015). *The role of funding under the Common Agricultural Policy for rural women*. EPRS,

- F. Principen om lika möjligheter för män och kvinnor måste tillämpas konsekvent i den gemensamma jordbrukspolitiken, och ett könsperspektiv måste anläggas inte bara i den gemensamma jordbrukspolitiken utan också i sammanhållningspolitiken på landsbygden.
- G. I utpräglade landsbygdsområden i EU förvärvsarbetade endast 61 procent av kvinnorna i åldersgruppen 20–64 år 2009¹.
- H. Fler och fler kvinnor lämnar landsbygden, vilket har negativa konsekvenser inte bara för den sociala infrastrukturen, t.ex. genom förlust av många volontärarbetande kvinnor, utan även för arbetsmarknaden. Denna avfolkning kan bara bromsas om man skapar villkor där kvinnor ges möjlighet att förverkliga sina personliga och yrkesmässiga mål på landsbygden.
- I. Främjande av jämställdhet och icke-diskriminering är en av principerna för ESI-fonderna, inklusive Ejflu.
1. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor på landsbygden inte är någon homogen grupp och att deras roll, behov och situation varierar mellan medlemsstaterna. Parlamentet anser därför att det behövs olika typer av åtgärder för att förbättra deras levnadsvillkor och sysselsättningsmöjligheter. Parlamentet betonar dock att det råder stor ojämlikhet vad gäller ägande av jordbruksmark. Parlamentet konstaterar att kvinnornas roll i jordbruket därför ofta begränsas till att vara en anhörig till ägaren (i kategorin ”företagsägarens make/maka” 2007 var 80,1 procent kvinnor²), och de har därmed ofta ingen egen inkomst, vilket innebär att de ofta inte är ekonomiskt oberoende.
  2. Europaparlamentet beklagar den bristande jämställdheten på landsbygden och efterlyser åtgärder för att förbättra kvinnors arbetsvillkor och underlätta deras tillgång till mark.
  3. Europaparlamentet anser att kvinnliga jordbrukare har en viktig roll att spela för att värna ett småskaligt jordbruk som är rustat för framtiden. Deras innovationskraft bör därför främjas genom mer stöd till diversifieringsåtgärder, som t.ex. direktförsäljning, bondgårdssemester, sociala tjänster och barnomsorg. Parlamentet betonar vikten av diversifiering av jordbruksföretag, t.ex. hela spektrumet av miljömässiga, ekonomiska och kulturella varor och tjänster, eftersom dessa dels kan ge extra inkomstmöjligheter för kvinnor i jordbruksföretag, dels underlätta för både män och kvinnor att förena arbets- och privatliv.
  4. Europaparlamentet är oroat över hur det europeiska jordbruket kan komma att påverkas av de avtal som för närvarande är under förhandling, t.ex. det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar (TTIP), det övergripande avtalet om ekonomi och handel med Kanada (CETA) och frihandelsavtalet EU–Mercosur.
  5. Europaparlamentet påpekar att främjande av jämställdhet är ett av EU:s och

---

International Day of Rural Women 2015.

¹ Kommissionen (2011): *Agriculture and Rural Development. EU Agricultural Economic Briefs. Rural Areas and the Europe 2020 Strategy – Employment*, Brief No 5 – november 2011.

² Kommissionen (2012): *Agricultural Economic Briefs. Women in EU agriculture and rural areas: hard work, low profile*, Brief No 7 – juni 2012.

medlemsstaternas centrala mål, och jämställdhetsintegrering bör därför vara en del av den gemensamma jordbrukspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra den gemensamma jordbrukspolitikens övervaknings- och utvärderingsindikatorer för kartläggning av kvinnors ”osynliga” arbete och att där så är möjligt göra en könsuppdelning av alla indikatorer. Parlamentet betonar behovet att fastställa mål på grundval av konsekvensbedömningar ur ett jämställdhetsperspektiv, som ett sätt att främja hållbara framtidsperspektiv och möjligheter till avlönad anställning för kvinnor i jordbruket och att öka den ekonomiska effektiviteten.

6. Europaparlamentet betonar den stora andelen egenföretagare på landsbygden som saknar adekvat socialt skydd och den stora andelen ”osynligt” arbete som särskilt tillfaller kvinnor. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och regioner med lagstiftningsbefogenheter att förbättra lagstiftningen om jämställdhet på arbetsmarknaden, särskilt om lön, äganderätt och beslutsfattande, samt att säkerställa social trygghet för både män och kvinnor som arbetar på landsbygden.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivare utnyttja de möjligheter till stöd för kvinnliga lantbrukare och andra kvinnor på landsbygden som ges inom ramen för Europeiska jordbrukets utvecklings- och landsbygdsutvecklingsfond (Ejflu) och att ge stöd till relevanta förenklingsåtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå nya målinriktade åtgärder för att stödja och främja kvinnors närvaro på arbetsmarknaden på landsbygden, och uppmanar medlemsstaterna att i sina program för landsbygdsutveckling inkludera underprogram specifikt inriktade på stöd till kvinnligt företagande, strategier för att skapa arbetstillfällen för kvinnor så att de får pensionsrättigheter, åtgärder för att öka närvaron av kvinnor i politiska, ekonomiska och sociala jordbrukssammanhang samt främjande av lika möjligheter på landsbygden.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka rollen för sociala aktörer och organisationer, sida vid sida med myndigheter, för att övervaka att arbetslagstiftningen efterlevs, bekämpa odeclarerat arbete och se till att man respekterar de normer för social trygghet och säkerhet som främjar den sociala och ekonomiska integrationen av migrerande arbetstagare på landsbygden, inbegripet kvinnliga säsongsarbetare, migranter och flyktingar. Parlamentet efterlyser mekanismer som garanterar att kvinnor deltar på alla nivåer i processen.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå arrangemang för adekvat finansiering av ett särskilt EU-program för en ”europeisk garanti för kvinnor på landsbygden”, med inspiration från den europeiska ungdomsgarantin.
10. Europaparlamentet påpekar att åkerarealen i EU krymper för varje år. Parlamentet betonar att det är mycket viktigt att bevara åkerarealen om man ska kunna värna sysselsättningen på landsbygden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att gynna bättre tillgång till mark i landsbygdsområden med hög arbetslöshet. I detta sammanhang efterlyser parlamentet åtgärder för att säkerställa tillgång till krediter och deltagande i markförvaltning för unga kvinnliga jordbrukare.
11. Europaparlamentet pekar på att 45 procent av arbetskraften inom jordbruket är kvinnor. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över definitionen av familj jordbruk för att underlätta deras tillgång till utbildning och professionell rådgivning samt till kapital och bidrag.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillämpa jämställdhetsbudgetering för det ekonomiska stödet inom den gemensamma jordbrukspolitikens första och andra pelare.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med medlemsstaterna förbättra villkoren för kvinnor på landsbygden och att ge inte bara omfattande information om stödmöjligheterna direkt riktad till kvinnliga lantbrukare och andra kvinnor på landsbygden utan även tillgång till utbildning och krediter och att främja bildandet av sammanslutningar och brett upplagd rådgivning om professionell diversifiering, så att dessa kvinnor uppmuntras att genomföra sina egna projekt på landsbygden. Parlamentet pekar i detta sammanhang på att informationsmaterial även måste läggas ut på internet, för att ge en mer flexibel tillgång till information om stödmöjligheter för kvinnor på landsbygden. Parlamentet understryker att informationskurser för kvinnor om regler och krav för att starta och driva företag kan ha positivt inflytande genom att kvinnor får självförtroende att starta eget.
14. Europaparlamentet uppmanar de behöriga nationella, regionala och lokala myndigheterna att främja kvinnors deltagande i lokala aktionsgrupper och utvecklingen av lokala partnerskap inom ramen för Leader-programmet samt att säkerställa jämn könsfördelning i styrelserna.
15. Europaparlamentet betonar betydelsen av åtgärder för främjande av utbildning, yrkesutbildning och nya kompetenser för kvinnliga lantbrukare och andra kvinnor på landsbygden, även genom att främja bättre tillgång till påbyggnads- och specialistutbildning för företagare och jordbruksproducenter, så att långsiktig sysselsättning på landsbygden kan säkerställas för att på så sätt underlätta anpassning och förändring inom jordbruket och livsmedelproduktionen. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att för stödåtgärderna inom den gemensamma jordbrukspolitikens andra pelare överväga främjande av utbildning och rådgivning för kvinnor i jordbruksföretag, inklusive specifik utbildning för att öka kvinnornas kompetens och konkurrenskraft på jordbruksområdet och förbättra deras möjligheter till formell anställning. Parlamentet betonar vikten av rådgivning och stöd till kvinnor för att de ska kunna utveckla innovativ jordbruksverksamhet på landsbygden, inklusive jordbruksföretag för primärproduktion.
16. Europaparlamentet betonar – bl.a. med tanke på deltids- och distansarbete – att det är viktigt med digital utveckling på landsbygden och med utveckling av helhetskoncept ("digitala byar") och efterlyser i detta sammanhang mer omfattande användning av programmen inom den andra pelaren för att underlätta för kvinnor att ta steget och bli egenföretagare. Parlamentet betonar den avgörande betydelsen av bättre kvalitet på och tillgång till infrastruktur, som transportförbindelser, trygg energiförsörjning och tillförlitlig och snabb bredbandsteknik, så att även högtbildade kvinnor kan vara verksamma på landsbygden, t.ex. genom e-företagande, samt inrättningar och tjänster för vardagslivet på landsbygden, så att män och kvinnor kan förena arbets- och privatliv. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i nära samarbete med kommuner och regioner öka de mobila möjligheterna på landsbygden.

17. Europaparlamentet betonar vikten av att stödja och främja kvinnliga jordbrukares deltagande i beslutsfattandet. Parlamentet påpekar att kvinnor kan bidra till samhällets och jordbruksverksamhetens utveckling.
18. Europaparlamentet betonar att landsbygden över hela Europa kännetecknas av åldrande befolkning, låg befolkningstäthet och, på vissa håll, avfolkning. Parlamentet efterlyser fler åtgärder för att utveckla levnads- och arbetsvillkor på landsbygden som ger kvinnor och deras familjer anledning att stanna kvar och ha ett bra liv där.
19. Europaparlamentet uppmanar de regionala aktörerna att, med hjälp av anslag ur den andra pelaren, genomföra informationskampanjer för att understryka att båda könen kan vara verksamma inom alla yrken och för att bryta upp den fortfarande mycket traditionella uppgiftsfördelningen inom jordbruket.
20. Europaparlamentet uppmärksammar hur svårt det är för kvinnliga jordbrukare att få finansiering. Parlamentet noterar att bättre tillgång till kapital för investeringar är av avgörande betydelse för att förbättra kvinnornas socioekonomiska situation på landsbygden, och uppmanar medlemsstaterna att främja, stödja och ge tillgång för kvinnliga jordbrukare till finansiering och specifik utbildning som kan möjliggöra sådan tillgång.
21. Europaparlamentet noterar de särskilda utmaningarna med att förena privatliv och arbete inom jordbruket och vikten av situationen för föräldrar och familjevänliga arbetsvillkor inom familj jordbruksföretag. Parlamentet understryker betydelsen av offentliga tjänster för att öka kvinnors närvaro på arbetsmarknaden eftersom dessa tjänster minskar bördan för kvinnor, som vanligtvis tillbringar mer tid än män med att ta hand om barn och andra familjemedlemmar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och regionala och lokala myndigheter att driva en politik som skyddar, förbättrar och främjar lättillgängliga infrastrukturer, anläggningar och tjänster av god kvalitet och till rimliga priser för det dagliga livet på landsbygden.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra åtgärderna för social trygghet och rättsligt erkännande för kvinnliga jordbrukare, för att säkerställa att de har samma rättigheter som män, eftersom de i många fall gör en enorm arbetsinsats i familjeföretaget utan vare sig social trygghet eller rättsligt skydd.
23. Europaparlamentet betonar behovet att behålla, uppmuntra och stödja initiativ för företagande, föreningar, kooperativ och kvinnoorganisationer på jordbruksområdet och på landsbygden, som kommer att stimulera utbytet av bästa praxis lokalt, regionalt och nationellt och stimulera tillgång till arbetsmarknaden för kvinnor. Parlamentet pekar också på vikten av att bygga upp informationscentraler och nätverk för att öka kunskapen om den sociala och ekonomiska situationen för kvinnor på landsbygden.

**RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN
I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET**

Antagande	12.7.2016
Slutomröstning: resultat	+: 26 -: 0 0: 3
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Daniela Aiuto, Maria Arena, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Maria Noichl, Marijana Petir, Terry Reintke, Jordi Sebastià, Michaela Šojdrová, Ángela Vallina, Beatrix von Storch, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jana Žitňanská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Ildikó Gáll-Pelcz, Arne Gericke, Kostadinka Kuneva, Constance Le Grip, Marc Tarabella, Monika Vana, Julie Ward
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Rosa D'Amato, Jens Nilsson

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	29.9.2016
Slutomröstning: resultat	+: 32 -: 7 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Richard Ashworth, José Bové, Paul Brannen, Nicola Caputo, Matt Carthy, Albert Deß, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Esther Herranz García, Jan Huitema, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Urszula Krupa, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Bronis Ropè, Jordi Sebastià, Jasenko Selimovic, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jean Arthuis, Jean-Paul Denanot, Jens Gieseke, Maria Heubuch, Norbert Lins, Stanislav Polčák, Sofia Ribeiro, Vladimir Urutchev, Miguel Viegas